

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu Mgr. Ondřejem Kubů jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 27. 4. 2018

takto:

Obžalovaný

R. P. narozený v řidič, trvale bytem

uznává se vinným, že

dne **5. 9. 2017** v době od 11.27 do 11.28 hodin okres č. p. – z místa svého bydliště na Internetu na volně dostupném zpravodajském portálu Novinky.cz reagoval na článek s názvem „Muž v Plzni střílel na exekutory, jeden zraněný“ (dostupný na adrese: <https://www.novinky.cz/krimi/448255-muz-v-plzni-strilel-na-exekutory-jeden-zraneny.html>), v němž byl popsán útok tří mužů na vykonavatele exekutorského úřadu při výkonu jejich pravomoci, při němž byly použity zbraně a došlo ke zranění vykonavatele, a následnému zadržení podezřelých Policií ČR, čili zjevně šlo o zločin, kvalifikovaný později v obžalobě státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň -město č. j. 1 ZT 583/2017-26 mj. jako zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a to uveřejněním svých komentářů pod tímto článkem v sekci Vaše názory: „Škoda že exekutory nerozstřílel jako prasata. Měli chcípat pomalu !!!!“ a „ŠKODA ŽE SE NETREFIL JAKO DO PRASAT, MĚLI CHCÍPAT POMALU !!!!“,

tedy

veřejně schvaloval spáchaný zločin,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

čímž spáchal

přečin schvalování trestného činu podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se za to

podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku za použití ustanovení § 67 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k **peněžitému trestu** v počtu 120 denních sazeb po 110 Kč, tedy v celkové výši **13.200 Kč** (třináct tisíc dvě stě korun českých).

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se obžalovanému **povoluje hradit** uložený peněžitý trest **ve splátkách po 1.100 Kč měsíčně**, a to vždy k 15. dni v daném měsíci pod ztrátou výhody splátky peněžitého trestu, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené době vykonán, stanovuje náhradní trest odnětí svobody v délce **4 (čtyř) měsíců**.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Tento skutkový stav byl zjištěn z výpovědi obžalovaného učiněné v přípravném řízení, jež byla v hlavním líčení přečtena dle § 207 odst. 2 trestního řádu, a z listinných důkazů, zejména ze stížnosti a „námitky“ obžalovaného včetně omluv, a dále i z jeho přípisu adresovaného soudu, předmětného článku, žádosti o součinnost a odpovědi, úředního záznamu Policie ČR, trestního oznámení, listin ze spisu Policie ČR, KŘ policie Plzeňského kraje, Městského ředitelství policie Plzeň, OHK sp. zn. KRPP-135223/TC-2017-030581, zpráv k osobě obžalovaného, včetně pracovní smlouvy obžalovaného a opisů evidence přestupků a rejstříku trestů obžalovaného.
3. Soud po zhodnocení důkazů provedených v hlavním líčení, které bylo s ohledem na omluvenou neúčast obžalovaného konáno za splnění zákonných podmínek v jeho nepřítomnosti, dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění

4. **Obžalovaný** v přípravném řízení využil svého práva a odmítl vypovídat. Uvedl pouze, že dne 22. 2. 2018 poslal e-mail Exekutorské komoře, v němž napsal, že se omlouvá za to, co napsal na internetu a že se to nebude opakovat.
5. Jeho výpověď potvrzuje kopie e-mailu ze dne 22. 2. 2018 zasláná obžalovaným na adresu podatelna@ekcr.cz a kopie e-mailu ze dne 7. 3. 2018 zasláná obžalovaným na adresu podatelna@exekuce-ova.cz, v nichž se obžalovaný znovu omlouvá za komentář, který napsal k článku ohledně střílení na exekutory v Plzni, vyjadřuje svou lítost a slibuje, že se to již nebude opakovat, přičemž zde rovněž vysvětluje, jak jej při tom ovlivnily jeho vlastní zkušenosti s exekutory.
6. Obžalovaný se ve věci dále opakovaně vyjádřil písemně. Ve stížnosti proti zahájení trestního stíhání ze dne 23. 2. 2018 popřel schvalování trestného činu ze své strany, připustil, že dané komentáře napsal, vysvětlil své předchozí zkušenosti s exekutory a uvedl, že si neuvědomil následky psaní takových komentářů. V podobném duchu se obžalovaný vyjádřil rovněž ve svém přípisu ze dne 13. 3. 2018, nazvaném jako námitka proti usnesení Okresního státního zastupitelství, kde kromě již zmíněných skutečností zdůraznil, že zásadně odmítá výrok, že schvaluje předmětný trestný čin, poukazuje na ústavně zaručené právo na svobodu vyjádření a žádá o podmíněné zastavení trestního stíhání. Shodně pak obžalovaný ve své omluvě z účasti na

hlavním líčení ze dne 23. 4. 2018 uvádí, že rozhodně neschvaloval trestný čin, zároveň však poukazuje na zaslání omluvy, upřímně lituje svého jednání a slibuje, že se již nebude opakovat.

7. Obsah předmětného článku uveřejněného na výše citovaném odkaze na portálu Novinky.cz dokládá jeho kopie založená ve spise, přičemž z článku je kromě jeho přesné webové adresy, na níž byl v dané době veřejně přístupný, patrný i způsob napadení exekutorů, konkrétně to, že se jednalo útok tří mužů na vykonavatele exekutorského úřadu při výkonu jejich pravomoci, při němž byly použity zbraně a došlo ke zranění vykonavatele, a následnému zadržení podezřelých Policií ČR. Z žádosti o součinnost a odpovědi na ní, úředního záznamu Policie ČR a trestního oznámení Exekutorské komory ČR pak soud zjistil konkrétní obsah výroků obžalovaného, jež jsou citovány ve výroku tohoto rozhodnutí a které v této podobě byly uveřejněny obžalovaným ve veřejné diskusi pod inkriminovaným článkem. Listiny ze spisu Policie ČR, KŘ policie Plzeňského kraje, Městského ředitelství policie Plzeň, OHK sp. zn. KRPP-135223/TČ-2017-030581, pak dokládají zahájení trestního stíhání oněch třech pachatelů napadení, jakož i to, že jejich skutek byl později kvalifikovaný v obžalobě státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň -město č. j. 1 ZT 583/2017-26 mimo jiné i jako zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.
8. Z výše uvedeného tak má soud za nepochybně prokázané, že obžalovaný v diskusi pod předmětným článkem komentoval jeho obsah zachycující nepochybně jednání zločinného charakteru výše uvedeným způsobem, kterým nejenže schvaloval způsob jednání útočníků, ale litoval navíc, že útok na pracovníky exekutorského úřadu nepřinesl tragické následky.

III. Obhajoba obžalovaného

9. Obhajoba obžalovaného se převážně soustředila na námitky charakteru právního posouzení především co do naplnění subjektivní stránky žalovaného trestného činu výše popsaným jednáním obžalovaného, k čemuž se soud vyjadřuje v následující pasáži rozsudku.

IV. Právní posouzení

10. Po právním posouzení výše popsaného jednání soud uzavírá, že obžalovaný jím naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu schvalování trestného činu podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se dopustila jednání, jímž veřejně schvaloval spáchaný zločin.
11. K naplnění znaků skutkové podstaty soud podotýká, že jednání obžalovaného zjevně porušuje objekt trestného činu, jímž je zájem na potlačování zločinnosti tím, že zákon stíhá projevy, které jsou způsobily vytvořit podmínky a nálady příznivé pro spáchaní trestných činů. Zároveň není ohledně subjektu tohoto činu pochyb o tom, že obžalovaný je fyzickou osobou, která je plně odpovědná za své jednání. Z hlediska stránky objektivní pak jednání obžalovaného jednoznačně spočívá ve veřejném schvalování spáchaného zločinu, neboť jednáním uvedeným ve výroku rozsudku vyjádřil obžalovaný sympatie ke spáchanému jednání, které je možné v době spáchaní považovat za zločin, a učinil tak ve veřejné internetové diskusi. Je přitom třeba podotknout, že na trestnost jednání nemá vliv, byli-li již pachatelé schvalovaného zločinu odsouzeni.
12. K otázce zavinění pak soud podotýká, že ze samotného charakteru jednání je zřejmé, že čin byl spáchan minimálně v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. K námitkám obhajoby obžalovaného týkajících se naplnění znaku zavinění soud dále uvádí, že má s ohledem na vše výše uvedené za nade všechnu pochybnost prokázané, že obžalovaný musel vědět, že projevování sympatií k zločinu, jenž byl popsán v předmětném článku, musí překračovat hranice trestněprávního rámce, a byl při tom srozuměn s možným porušením trestním zákonem chráněného zájmu. Tento závěr potvrzuje zejména skutečnost, že obžalovaný nevyjádřil toliko prostou podporu jednání oněch tří pachatelů zmíněného napadení, ale z jeho vyjádření plyne dokonce lítost nad tím, že jejich jednání nemělo mnohem závažnější následky pro napadené pracovníky exekutorského úřadu. Takovéto zákonné omezení svobody projevu přitom

rozhodně není v rozporu s ústavně zaručeným právem na svobodu vyjadřování, a obžalovaného nemohou z jeho jednání vyvinut ani případné negativní vlastní zkušenosti s exekucí jeho majetku. Skutečnost, že si porušení zákonem chráněného zájmu byl obžalovaný následně velmi dobře vědom, naznačují ostatně jeho omluvy exekutorské komoře a přísliby toho, že své jednání již nebude opakovat.

V. Druh a výměra trestu

13. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícímu závěru.
14. Obžalovanému polehčuje její dosavadní formální trestní bezúhonnost, neboť jeho sedm předchozích dosavadních odsouzení je již zahlazeno, a soud také nemá k dispozici žádných informací, že by obžalovaný byl postihován též pro přestupková jednání. Obžalovanému rovněž výrazně polehčuje skutečnost, že se opakovaně omluvil za své jednání Exekutorské komoře ČR. Na straně druhé obžalovanému žádná ze zákonem předpokládaných okolností výrazně nepřitěžuje. Soud je proto přesvědčen, že na obžalovaného postačí působit mírným výchovným trestem, a to tím spíše, že jediným důvodem, pro který není možné využít odklon od trestního stíhání, a to včetně samým obžalovaným navrhovaného podmíněného zastavení trestního stíhání, je toliko postoj obžalovaného k doznání viny zejména ve vztahu k subjektivní stránce trestného činu. Na druhou stranu právě tato skutečnost vede soud k závěru, že uložení trestu obžalovanému byť v minimální výši je zcela na místě, a to už proto, aby obžalovaný opravdu pocítil, že závadové jednání, jež si v dané situaci zvolil, přináší již citelné následky. Nadto v hlavním líčení neprojevil ani náznak sebereflexe, naopak jeho postoj ke spáchanému jednání svědčí spíše o snížené schopnosti přijmout důsledky svého jednání. Právě proto je nezbytným, aby soud na obžalovaného alespoň symbolickým trestem působil, přičemž z palety výchovných trestů zvolil jeden z těch nejmírnějších, tedy trest peněžítý, který je možné aktuálně uložit díky tomu, že obžalovaný získal zaměstnání, a zároveň by ho právě ve výkonu zaměstnání neměl nijak zásadně limitovat. Uložení jiných alternativních trestů soud neviděl jako vhodné s ohledem na to, že pro uložení trestu domácího vězení je třeba souhlas obžalovaného, který poskytnut nebyl vzhledem k jeho absenci při hlavním líčení, pokud pak jde o trest obecně prospěšných prací, nejsou k němu dány podmínky vzhledem zdravotnímu stavu obžalovaného. Státní zástupkyně navrhovaný trest odnětí svobody odložený podmíněně na zkušební dobu, pak soud v dané situaci vnímá jako trest již příliš přísný, neboť by obžalovaného postihl po poměrně dlouhou dobu, kdy by byl navíc ohrožen při každém dalším provinění již výkonem nepodmíněného trestu, ačkoli s ohledem na shora uvedené chování obžalovaného po spáchání trestného činu lze mít peněžítý trest za zcela dostačující. K samotné výměře trestu pak soud dodává, že trest uložil při samé spodní hranici zákonné trestní sazby, neboť výše denní sazby byla v rozmezí od 100 Kč do 50.000 Kč stanovena ve výši 110 Kč, aby odrážela současné výdělkové možnosti obžalovaného, když on sám prostřednictvím obhájce sdělil, že je zaměstnán s příjmem cca 15.000 Kč měsíčně. Náhradní trest, pro případ, že by soud peněžítý trest neuhradil, pak byl stanoven s ohledem na povahu a závažnost spáchaného jednání, když jako adekvátní ekvivalent uloženého trestu byla stanovena doba trestu odnětí svobody ve výměře čtyř měsíců. Celkově tak byl uložen trest peněžítý ve výměře 13.200 Kč. S ohledem na předchozí dlouhodobou nezaměstnanost obžalovaného mu bylo umožněno hradit uložený trest ve splátkách.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku

- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních

Tábor 27. dubna 2018

Mgr. Ondřej Kubů v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 01.06.2018. Připojení doložky provedla Alena Makovcová dne 07.06.2018.